

2440

భారతి

[అక్షయ]

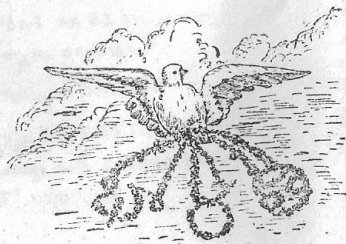
నయనానందానందమును చెప్పుచు బియ్యమును జేసివాన్ ?
 నయనానందానందము చెప్పుచు బియ్యమును జేసివాన్ ?
 ఏమిచేసివాన్ మొఱుగినిముచేయవచ్చు లున్న దిష్ట నగున గాని
 కొనరి కొంచు చేసి కోరికనురంటువాన్ ! చాననవ్యభావ ! దేవదేవ !

౪

సీ. హస్తప్రస్థుచిత్తాబ్జీకము విచ్చి కిన్ నాథుని సుఖా నీనులే
 నమ్మబోధ్యతాన్త్ర సలిలధారుఁ డెచ్చి జేవితేకన్త్రు సఖిసన్త్రుఁడేసి
 ఆనందమయవాప్య సూనమాలిక లిచ్చి శ్రీరజనావన నుకృతానుఁడేసి
 ప్రాయశీలోచాప్య నననానాక నూని దివ్యధాముని విరోధనునిఁడేసి
 చేరి చేతులార నేమిచు అన్యజో ? కలసి కరవుడిరఁ గాములుపుటో ?
 అలరి యాదరార్తు లాలిను అన్యజో ? తెలియు అపుడో ? ఆన దేవు లెపుడో ?

౫

సీ. పాటించి నీమిత వలికిజే జాలదే వలుకని బంగారు భాగ్య మేల ?
 నమ్మించి నీమిత నమ్మితే జాలదే నన్యర రతనాల నాణె మేల ?
 మురియించి నీమిత ముట్టితే జాలదే ముట్టని ముత్యాల మూట లేల ?
 శోధించి నీమిత చూచితే జాలదే చూడని నీలాలమేడ లేల ?
 వలుకుదీవలేని భర్తవల్లకియేల ? -రసమయంబుగాని రాగమేల ?
 స్వామిఁ దనువలేని సంకీర్తనములేల ? -జీవనంబులేల ? -దేవదేవ !

1926 ౩
 5/2

సుప్రభాతము

శ్రీ చానుడవరావు

నీవు నామాట విన్నవు ?

నిన్న సాయం చెప్పలేను ? నాకునోకరును ?
 ఇదివర కెన్నిసార్లు చెప్పియుండునో.
 యిదిగన నేను చెప్పుచును ? అని కనుల
 నుండిన నమాటలో ననెను.

కనులూ, మూర్ఖుల బట్టబలనన,
 భార్యగారుగాఁ జేయువను లనాలోచిత
 పోవును. మందుగానే నుండు
 వింపవచ్చు. వింపక బట్టానె పయనకుఁ

చెప్పును. కావున, నీవిషయమున నట్లు
 నున్నగా విచారం చేసియే-అలోచించియే-

లేదు, కృష్ణరావు, నేఁ జేసినది పూర్ణా
 యుగనే; పశ్చాత్తాపమునకుఁ గారణ మం
 తరి నిశ్చయమగుచున్నదను ననెను.

లోచించుచును; కాని, నీయీయని
 పరక నీకుఁ బూర్ణాపయకలుగక
 పూర్ణానుబంధింపబడుచున్నది; భావ
 నుండి. ఇట్టినిపు కానుకుఁగొఱగాని విషయ
 పట్టిక పరలకొంపల నాశ్రయించుగర్భ
 మింది వలించుటయన—

కృష్ణరావు, పరిత్రమున ప్రేమ
 నుండు. అది శ్రీమంతులకడనే
 నియమము లేదు. పటాలోపము

వలించించియుండదు. గొప్పనంకములోనే పుట్టువలయు
 ననునట్లున్నది నుండదు. కాని దానికిఁ బరస్పరముగ
 స్వభావ ప్రాయితయే ముఖ్యము. విప్రులగుననుండియు,
 గొప్పనంకమునఁబుట్టియుండియు, భార్యార్యుల నుగ్రా
 భావములలో భూమ్యకాశముల నున్నంతయంతరమున్న
 నేమిభావము ? ఇట్టియొక నిర్ణయము నుఖ మొదవుట
 యలరు. అనచేటికి ? - సోషియే లేదు. కావున, నే
 నాగనమున వంశమును బట్టికొని మాన్యుండుటలో
 నర్థము లేదు. అని నా కనననములు.

“నీకు నాపైఁ ప్రేమ లేనేలేదు ?”
 “మరలవలదు నామాటయే యున్నదియటను
 నాకే నిగ్రహమున్నది.”

“కనులూ, యింక నోకరును నొకటి చెప్ప
 చున్నాను. బాగుగా నాలోచింపును; వివర నేమి
 ప్రత్యక్షమిచ్చెదవో యిమ్ము.”

“అవసరము లేదు. ఇంకను నే నాలోచింపవలసిన
 యవసరము లేదు; నాయీనిశ్చయము నిశ్చలము.”

కృష్ణరావున కధికసంతాప మొదవను. ఆక్రోధ
 భరమున నాలోచింపి పలికెను:

“నీనిశ్చయము వలించున కదా ? చాలును. నీ
 తండ్రి యాదరింపవల నున్నది వివాహమునయ నె
 ట్లంగీరించునో చూచెద. మీతండ్రివలననే, నీయీపృథ్వి
 నిశ్చయమును మార్చింపవలె నన్ను మారులేరునఁ బలు
 పును.”

కనుల కిప్పుడధికతరళోప మునయింపెను. ఆమె
 యున్నట్లే గంభీరముగ నీనీతిని బలికెను.

